ROBECO
The Investment Engineers

ROBECO I 01.04.2026-30.06.2026

Active ownership report

Rabobank Rabobank Pensioenfonds

Q2|26 figures engagement

Engagement activities by region

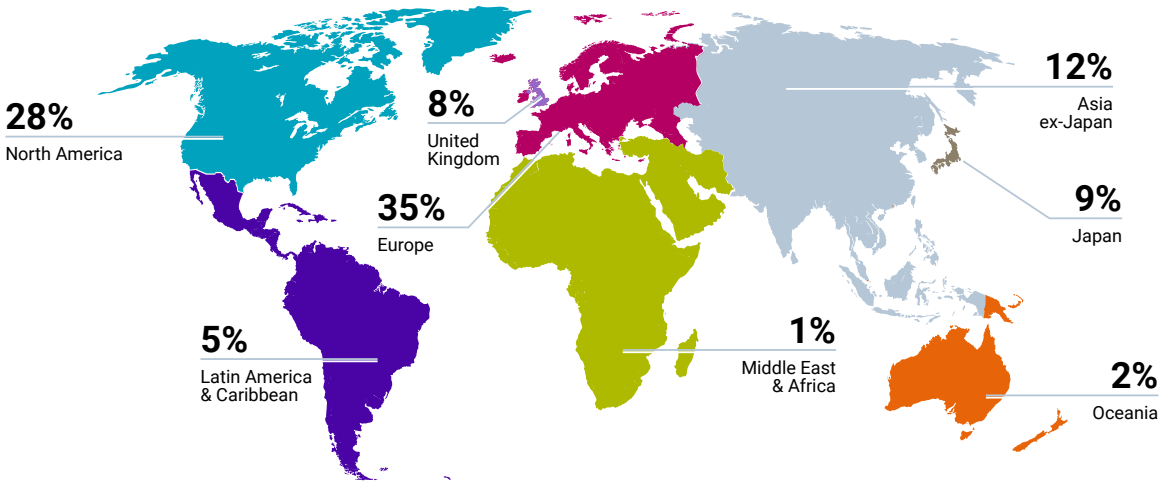

Number of engagement cases per topic*	Q2
Environmental	39
Social	17
Governance	20
Sustainable Development Goals	40
Voting Related	3
Enhanced	0
Total	**119**

Number of engagement activities per contact type	Q2
Meeting	24
Conference call	60
Written correspondance	76
Shareholder resolution	0
Analysis	41
Other	2
Total	**203**

Progress per themes
Themes and number of companies under engagement

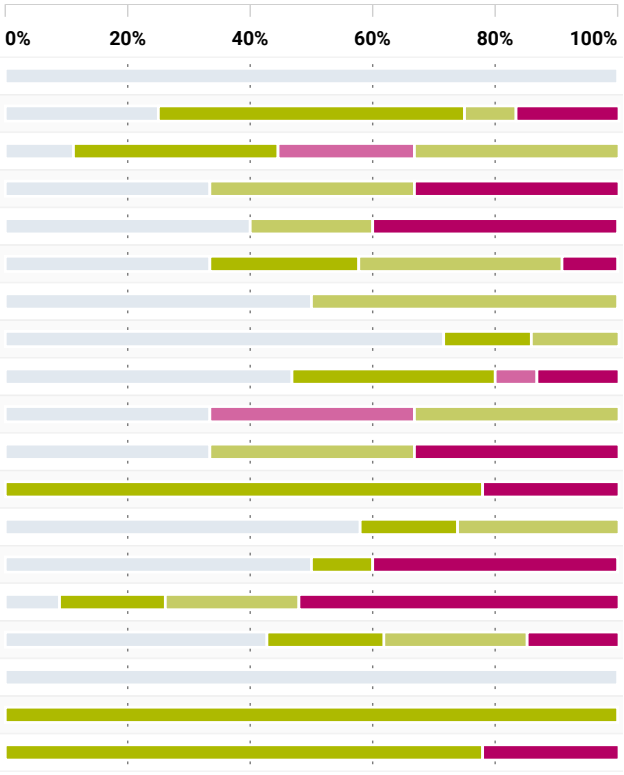

* For more information on Robeco's approach to engagement please refer to the appendix at the end of the report.

Q2|26 figures voting

Shareholder meetings voted by region

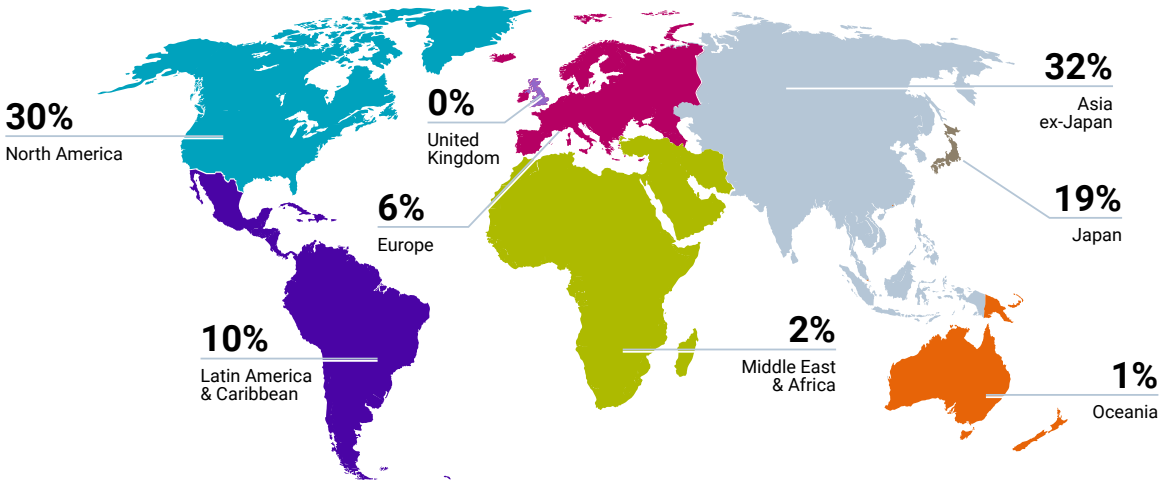

Voting overview	Q1	Q2	Q3	Q4	YTD
Number of meetings voted	192	764	-	-	956
Number of proposals voted	1,719	8,937	-	-	10,656
Meetings with one or more votes cast against management recommendation	49%	61%	-	-	58%

Voting Activities by Proposal Type

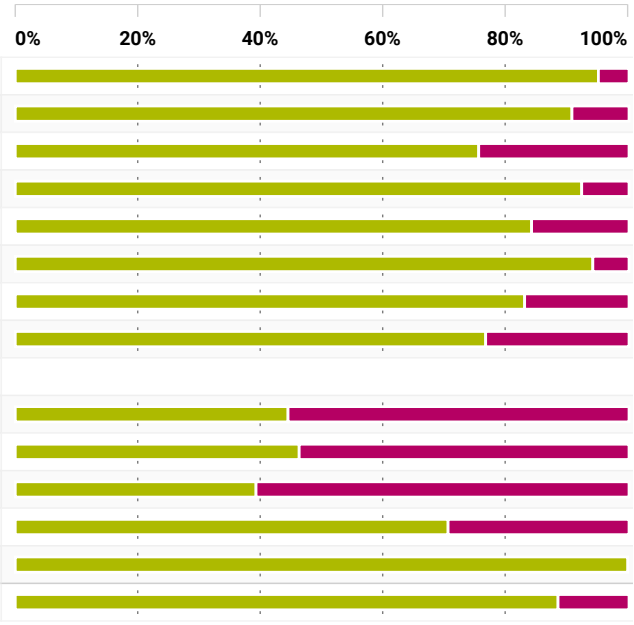

Inhoud

Dialoog met beleggers ondersteunt EU-ontbossingsverordening **6**

In maart 2026 organiseerde Robeco een rondetafelgesprek in Brussel dat was gericht op de implementatie van de EU-ontbossingsverordening. Hoewel ontbossing een kritiek risico blijft voor beleggers en ondernemingen, zijn er aanpassingen gedaan aan de EU-ontbossingsverordening na uitstel en herziening. Senior engagement specialist Laura Bosch Ferrete legt uit waarom het van cruciaal belang is dat deze regelgeving snel in werking treedt.

Wereldwijde governance gaat verschillende richtingen op **9**

Het recente seizoen van aandeelhoudersvergaderingen heeft uiteenlopende trends op het gebied van corporate governance laten zien, tegen de achtergrond van een dalend aantal aandeelhouders-voorstellen. 'Moonshot'-beloningen worden steeds populairder bij Amerikaanse technologie-ondernemingen, terwijl klimaatverandering nog steeds op de agenda staat bij Europese aandeelhoudersvergaderingen en Azië zich richt op het verbeteren van waarderingen. Head of Voting Michiel van Esch geeft een samenvatting van opnieuw een levendig seizoen voor aandeelhouders.

De toekomst doorstaan **12**

Klimaatverandering blijft zorgen voor fysieke risico's door stormen, overstromingen en branden, maar veel ondernemingen zijn nog steeds niet voorbereid op zowel de directe als indirecte effecten van de opwarming van de aarde, zoals waterschaarste en verstoringen in toeleveringsketens. Engagement specialisten Harry Ashman en Alex Mortimer introduceren het nieuwe engagementthema Fysieke veerkracht.

Transitie in de modesector: van toezeggingen naar structurele verandering **15**

In een sector die berucht is om haar gebrekkige duurzaamheidsnormen wil het engagementthema Transitie in de modesector verantwoord inkopen, due diligence in de toeleveringsketen en hogere eerlijke lonen bevorderen. Senior engagement specialist Danae Motta schetst de voortgang van het thema, met veel nieuwe sectorinitiatieven die zijn gelanceerd, maar ook met nog het nodige werk, met name op het gebied van eerlijke lonen.

SDG Engagement: actief aandeelhouderschap in een tijdperk van consequenties **18**

De elkaar overlappende transities op klimaat-, maatschappelijk en geopolitiek gebied hebben consequenties voor ondernemingen die geen gelijke tred houden met de ontwikkelingen, met name wanneer ze geen kapitaal alloceren naar gebieden zoals energie-efficiëntie. Senior engagement specialist Ana Victoria Quaas legt uit hoe het SDG Engagement-programma van Robeco ondernemingen stimuleert woorden om te zetten in daden.

Een riskante onderneming: valkuilen in governance bij beursgangen **22**

Een golf van spraakmakende beursgangen heeft zorgen gewekt over ongebruikelijke governanceregelingen die de macht concentreren in handen van oprichters, of de rechten van aandeelhouders beperken. Senior engagement specialist Diana Trif beschrijft hoe gebrekkige governance het vertrouwen van de markt in beursgenoteerde ondernemingen kan ondermijnen, juist nu een recente droogte aan beursgangen ertoe heeft geleid dat sommige normen zijn afgezwakt.

Inleiding

Het was opnieuw een druk kwartaal voor het Active Ownership-team bij het inzetten van onze invloed als aandeel- of obligatiehouder om duurzaamheids-verbeteringen bij ondernemingen na te streven.

Beide lijnen zijn te zien in ons eerste artikel, waarin we verslag doen van het rondetafelgesprek dat we in het hart van de EU in Brussel hebben georganiseerd ter ondersteuning van de implementatie van de Ontbossingsverordening – iets wat nauw aansluit bij de belangrijkste prioriteiten in ons wereldwijde engagementprogramma. We waren verheugd om constructieve feedback te geven om maatregelen te verbeteren die de regelgeving vereenvoudigen zonder aan kracht in te boeten.

Seizoenen van aandeelhoudersvergaderingen zijn altijd levendig, met dit jaar minder resoluties tegen de achtergrond van aanhoudende risico's op rechtszaken vanuit de VS. Maar sommige dingen veranderen nooit, zoals uit ons verslag blijkt over 'moonshot'-beloningen voor het oude stokpaardje van buitensporige beloningen van bestuurders, iets wat nu aan beide kanten van de Atlantische Oceaan te zien is. Al met al blijft de engagement door aandeelhouders sterk, tegen de achtergrond van uiteenlopende governancestandaarden wereldwijd.

Actie ondernemen om te voorkomen dat men wordt overvallen door de toenemende fysieke risico's van klimaatverandering is een groeiend thema nu de wereld warmer wordt. De engagementbenadering in het nieuwe thema Fysieke veerkracht richt zich op sectoren met een hoog risico, zoals nutsbedrijven en voeding, waarbij wordt gestreefd naar betere risicobeoordelingen en maatregelen, terwijl tevens wordt ingegaan op uitdagingen rond modellering, transparantie en langetermijnplanning.

De modesector heeft een lange weg afgelegd sinds de duistere dagen van dodelijke fabriekinstortingen, maar de weg naar betere duurzaamheidsnormen via ons engagementthema Transitie in de modesector blijkt eerder een marathon dan een sprint. Wij zijn van mening dat diepgaandere verandering vereist dat duurzaamheid wordt geïntegreerd in commerciële praktijken, met een nieuwe focus op ondernemingen die voor systemische impact zorgen.

We benadrukken in het verslag dat het nodig is om de daad bij het woord te voegen als het gaat om het aanpakken van transitiekwesties zoals klimaat, zeker wanneer deze maatschappelijke of politieke gevolgen hebben. Het SDG Engagement-programma helpt beleggers onderscheid te maken tussen uitvoering en retoriek.

Geen enkele onderneming kan op de lange termijn overleven zonder het vertrouwen van beleggers, zeker niet in de eerste fase van de beursnotering. Toch brengen beursgangen vaak gebrekkige governance aan het licht, die het vertrouwen vanaf het begin ondermijnt. Nu toezichthouders de regels versoepelen in een periode met weinig nieuwe noteringen, blijft Robeco zich inzetten voor hoge governance-standaarden, met ruimte voor enige flexibiliteit, maar zich verzettend tegen elke verzwakking van beleggersbescherming.

Nu we in het noordelijk halfrond de zomer ingaan, met het vooruitzicht van nog meer temperatuurrecords door de opwarming van de aarde, blijven we vastberaden samenwerken met ondernemingen en overheden om klimaatbeleid te implementeren dat is gericht op het aanpakken van transitierisico en het realiseren van adaptatie en veerkracht tegen fysiek risico.

Peter van der Werf
Head of Active Ownership

ENGAGEMENT OVER BELEID

Dialoog met beleggers steunt EU-ontbossings-verordening

Laura Bosch Ferreté – senior engagement specialist

Engagement over beleid speelt een centrale rol in Robeco's wereldwijde engagementprogramma, omdat daadwerkelijke impact in de reële wereld afhankelijk is van effectieve overheidsmaatregelen. Het plan benadrukt het opschalen van deze inspanningen door beleggerscoalities uit te breiden, de dialoog op landenniveau te verdiepen en engagement over beleid te integreren in beleggingsstrategieën. Dit onderkent dat ondersteunende regelgeving essentieel is om transities van ondernemingen en waardecreatie op de lange termijn te stimuleren.

Robeco is een actief lid van de Investor Policy Dialogue on Deforestation (IPDD), een coalitie van 86 institutionele beleggers met een beheerd vermogen van USD 13,5 biljoen, die met overheden in dialoog gaan over ontbossingsrisico's. Een belangrijk aandachtspunt van deze engagement is de EU-ontbossingsverordening (EUDR), die ernaar streeft te waarborgen dat producten die op de EU-markt worden gebracht geen verband houden met ontbossing.

De implementatie van de EUDR is twee keer uitgesteld en staat nu gepland voor december 2026 voor grotere ondernemingen, wat aanhoudende uitdagingen rond gereedheid weerspiegelt. Parallel daaraan publiceerde de Europese Commissie in mei 2026 een vereenvoudigingsherziening, met geactualiseerde richtsnoeren en voorgestelde gerichte wijzigingen in de productomvang.

In maart 2026 bracht Robeco beleggers, ondernemingen en vertegenwoordigers van de Europese Commissie in Brussel samen voor een IPDD-rondetafelgesprek over de implementatie van de EUDR. De rondetafel had tot doel het herzienings-proces van de Commissie met het oog op vereenvoudiging te ondersteunen en tegelijkertijd de sterke steun van beleggers en ondernemingen voor de verordening te laten zien.

Brede steun voor de EUDR, naast de behoefte aan regelgevende zekerheid

Binnen alle groepen belanghebbenden was er sterke steun voor de EUDR als een belangrijke regelgevende ontwikkeling om ontbossingsrisico's in wereldwijde toeleveringsketens effectief aan te pakken. De verordening wordt gezien als een versterking van lopende inspanningen op het gebied van traceerbaarheid en verantwoorde inkoop, en draagt bij aan een gelijker speelveld op de markt.

Tegelijkertijd benadrukten deelnemers dat regelgevende zekerheid essentieel blijft. Aanhoudende beleidsdiscussies en eerdere vertragingen zijn van invloed geweest op planningsprocessen en het vertrouwen in de markt. Het handhaven van de huidige implementatietijdlijn en het toespitsen van de vereenvoudigings-herziening op technische verbeteringen werden aangemerkt als belangrijke elementen om de geloofwaardigheid te behouden en onbedoelde marktverstoringen te voorkomen.

Gereedheid van ondernemingen en uitdagingen

De EUDR is zeer materieel voor ondernemingen, omdat deze de markttoegang, nalevingskosten en structuren van toeleveringsketens beïnvloedt en robuuste traceerbaarheids- en duediligencesystemen vereist. Tegelijkertijd creëert de verordening een gelijk speelveld door consistente verwachtingen vast te leggen voor alle marktdeelnemers. Deze vereisten sluiten aan bij de belangrijkste engagement-verwachtingen in de engagement van Robeco met ondernemingen over ontbossing. De verordening versterkt robuuste minimumnormen voor traceerbaarheid en due diligence, die moeilijk te realiseren zouden zijn via alleen vrijwillige maatregelen van ondernemingen.

Ondernemingen die deelnamen aan de rondetafel, gaven aan aanzienlijke vooruitgang te hebben geboekt in de voorbereiding op naleving van de EUDR, inclusief investeringen in traceerbaarheid en engagement met leveranciers. Toch blijven er praktische uitdagingen bestaan, met name rond het delen van due-diligence-informatie in waardeketens, duidelijkheid over rollen en verantwoorde-

> *"Voorspelbare en consistente regelgeving is essentieel voor langetermijnbeleggingsbeslissingen.* Laura Bosch Ferreté

lijkheden en de afstemming van vereisten op complexe structuren van toeleveringsketens. Deze kwesties kunnen inefficiënties creëren en extra druk leggen op partijen in de toeleveringsketen, vooral op kleinere ondernemingen.

Ontbossing als systemisch beleggingsrisico

De beleggersgroep benadrukte dat ontbossing nog steeds wordt gezien als een systemisch risico, met gevolgen voor hele portefeuilles. Het aanpakken van ontbossing wordt beschouwd als essentieel om waardecreatie op de lange termijn te ondersteunen en bredere klimaat- en natuurdoelstellingen te realiseren. Beleggers benadrukten dat inspanningen voor vereenvoudiging niet mogen leiden tot verdere vertraging van de regelgeving, en dat de implementatie volgens de huidige tijdlijn moet doorgaan.

Het handhaven van een allesomvattend en consistent kader is cruciaal om voorspelbaarheid en rechtszekerheid te waarborgen, wat de basis vormt voor beleggingsbeslissingen voor de lange termijn en voor effectieve bedrijfsplanning en naleving.

Van vereenvoudiging naar effectieve implementatie

Op de vereenvoudigingstoets van de Europese Commissie volgde een gerichte consultatie over voorgestelde aanpassingen, waaronder de productreikwijdte. Het ontwerp van de gedelegeerde handeling (een juridisch bindende maatregel om wet- of regelgeving te wijzigen) introduceerde verduidelijkingen en aanvullingen om de consistentie te verbeteren, en stelde tegelijkertijd voor om producten zoals huiden, vellen en leer van runderen te schrappen. Hoewel deze wijzigingen bedoeld waren om de administratieve lasten te verminderen en implementatie-problemen aan te pakken, riepen ze zorgen op over het behoud van de integriteit en doeltreffendheid van de regelgeving.

Namens de beleggersgroep leverde Robeco input in de consultatie en steunde het de algehele aanpak, inclusief het gebruik van een gedelegeerde handeling en gerichte verduidelijkingen om de consistentie te verbeteren en de lasten te verlichten. De beleggersgroep uitte echter zorgen over het schrappen van leer uit de reikwijdte, gezien de link met ontbossing en de exposure van beleggers. In de feedback werd benadrukt dat de uitsluiting van leer de traceerbaarheid en risicobeoordeling zou verzwakken, en werd opgeroepen om leer te behouden en tegelijkertijd een traject te ontwikkelen om na verloop van tijd afgewerkte leerproducten op te nemen.

Met het oog op de toekomst worden verdere mogelijkheden voor een dialoog met belanghebbenden verwacht zodra de resultaten van de consultatie zijn gepubliceerd. Een aanhoudende dialoog zal belangrijk zijn om ervoor te zorgen dat implementatie-uitdagingen worden aangepakt, terwijl de ambitie, tijdlijnen en doeltreffendheid van de regelgeving behouden blijven.

GOEDE GOVERNANCE

Wereldwijde governance gaat verschillende richtingen op

Michiel van Esch – hoofd Voting

Het seizoen van aandeelhouders-vergaderingen is een terugkerend ritueel waarmee aandeelhouders hun stem kunnen laten horen en kunnen stemmen over uiteenlopende belangrijke onderwerpen. Benoemingen van bestuurders, beloningsbeleid en jaarverslagen zijn standaard agendapunten die door het management van ondernemingen worden voorgelegd.

Wereldwijde governance gaat verschillende richtingen op

Aandeelhouders mogen ook zelf voorstellen indienen over onderwerpen die zij belangrijk vinden. Aangezien het management steun wil verkrijgen voor de eigen voorstellen en vaak niet wil dat afzonderlijke aandeelhoudersvoorstellen worden aangenomen, gaan ondernemingen actief de dialoog aan met hun beleggers over de belangrijkste discussiepunten. Hoe dit in de praktijk werkt, verschilt per land. Het seizoen van aandeelhoudersvergaderingen in 2026 was bijzonder interessant, omdat het liet zien hoe governancetrends in verschillende regio's van de wereld uiteen beginnen te lopen.

In de VS worden, zoals verwacht, aanzienlijk minder aandeelhouders-voorstellen ingediend bij ondernemingen, zowel door toegenomen voorzichtigheid onder beleggers als door een wijziging in de aanpak van de Securities and Exchange Commission (SEC). Ondernemingen hoeven niet langer vooraf goedkeuring te verkrijgen van de SEC voordat zij een voorstel uitsluiten, maar hoeven de toezichthouder alleen nog maar te informeren over hun besluit. Aandeelhoudersvoorstellen met betrekking tot milieu en maatschappij bevinden zich op het laagste niveau in vijf jaar.

Deze aantallen hadden nog lager kunnen zijn, aangezien ondernemingen nu met weinig beperkingen worden geconfronteerd wanneer ze aandeelhoudersvoorstellen willen uitsluiten. Toch hebben veel ondernemingen ervoor gekozen om de meeste voorstellen op de agenda te laten staan. Dit weerspiegelt een zekere voorzichtigheid, omdat het uitsluiten van een voorstel zonder toetsing door de SEC ondernemingen kan blootstellen aan risico op rechtszaken. Die zorg bleek terecht, want veel ondernemingen werden met juridische stappen van indieners geconfronteerd, die vonden dat hun voorstellen ten onrechte waren weggelaten. In sommige gevallen leidden deze geschillen tot schikkingen of rechterlijke uitspraken waarin ondernemingen werden verplicht de voorstellen opnieuw op te nemen en aan een aandeelhoudersstem te onderwerpen.

De voorstellen die het tot de aandeelhoudersvergadering schoppen, zijn bovendien vaak sterker gericht op risico en governance. Bij diverse Amerikaanse technologieondernemingen zijn voorstellen ingediend over governance rond het verantwoorde gebruik van kunstmatige intelligentie en de risico's die samenhangen met gegevensbescherming.

Het allerhoogste nastreven: betaal ze of raak ze kwijt?

Op het gebied van beloning winnen 'moonshot'-beloningen steeds meer aan populariteit, vooral bij Amerikaanse technologieondernemingen, en ook financiële ondernemingen verhogen hun beloningen aanzienlijk. Vorig jaar implementeerde Tesla een dergelijke structuur, en andere ondernemingen komen nu met vergelijkbare plannen. Deze beloningsstructuren komen vaak boven op de reguliere beloningsstructuren en kunnen leiden tot recordhoge uitkeringen bij uitzonderlijke prestaties op een specifieke KPI.

Op het eerste gezicht kunnen beleggers worden aangetrokken door de koppeling tussen beloning en prestaties van deze structuren, maar er kleven duidelijke nadelen aan deze trend. Zo bestaan er niet alleen zorgen over de hoogte van deze beloningen, maar ook over de risico's die deze prikkels kunnen veroorzaken, omdat ze uitsluitend opwaarts zijn en prestaties op één enkel moment vereisen. De trend in beloningen bij veel ondernemingen lijkt minder terughoudend te zijn geworden dan kort na de financiële crisis en de introductie van Say on Pay-stemmen gebruikelijk was. Amerikaanse banken beginnen hun beloningsniveaus eveneens te verhogen, vaak zonder rekening te houden met prestatiecriteria.

In Europa zijn de trends anders, maar ondernemingen zijn ook daar geraakt door het anti-ESG-sentiment en de stijgende beloningsniveaus aan de overkant van de Atlantische Oceaan. Europese ondernemingen lijken moeite te hebben om managementtalent aan te trekken voor hun Amerikaanse activiteiten, omdat hun beloningsniveaus veel lager liggen dan die van hun Amerikaanse tegenhangers. Dit heeft geleid tot een opwaartse aanpassing van de beloningsniveaus bij in Europa

> *"Het seizoen van aandeelhoudersvergaderingen in 2026 was bijzonder interessant, omdat het liet zien hoe governancetrends in verschillende regio's van de wereld uiteen beginnen te lopen.*
>
> Michiel van Esch

gevestigde wereldwijde ondernemingen, een trend die zichtbaar is in veel landen in de regio, waaronder het Verenigd Koninkrijk en Nederland. Aangezien ondernemingen nog steeds evenwichtige beloningsstructuren hanteren, is de engagement van Robeco constructief geweest. Robeco heeft er echter vaak de nadruk op gelegd dat hogere beloningsniveaus gepaard moeten gaan met sterke prestaties, en dat beloningsstructuren beloning en prestatie op een symmetrische manier aan elkaar moeten koppelen.

Klimaatverandering blijft op de agenda staan bij Europese aandeelhoudersvergaderingen. Toch lijken de verzoeken in klimaatvoorstellen veel meer gericht te zijn op de wisselwerking tussen decarbonisatie en winstgevend blijven. Aandeelhouders zoeken in toenemende mate een beleggingsinsteek door om meer transparantie te vragen over de manier waarop beleggingsbeslissingen in lijn worden gebracht met het Akkoord van Parijs, terwijl men winstgevend blijft.

Governancehervormingen: de bakens ontsteken voor aandeelhouderswaarde

In opkomende markten is het beeld gemengd. Enerzijds zijn er veelbelovende ontwikkelingen in diverse Aziatische markten, waaronder Zuid-Korea, waar toezichthouders nu eisen dat ondernemingen Value Up-programma's openbaar maken, met als doel de korting van Zuid-Korea te verkleinen. Aandeelhouders maken ook actiever gebruik van hun stemrecht, wat heeft geleid tot substantiële discussies over governance, de noodzaak van eenvoudigere structuren en meer onafhankelijke vertegenwoordiging in het bestuur.

In Japan overwegen toezichthouders, beurzen en de overheid hun volgende fase van governancehervormingen. In China besteden toezichthouders meer aandacht aan het verbeteren van de waardering van aandelenmarkten, hoewel de governancehervormingen daar niet vergelijkbaar zijn met wat we in Zuid-Korea of Japan hebben gezien.

CASE STUDY

Unilever

Een aandeelhoudersvergadering die nauwlettend werd gevolgd, was die van Unilever. Vlak voor de vergadering had de onderneming de afsplitsing van haar voedingsmiddelenactiviteiten aangekondigd. Omdat de markten niet ondubbelzinnig positief hadden gereageerd op de aankondiging, stelde Robeco vragen bij het besluit van het bestuur om aandeelhouders geen stem te geven over de transactie. Robeco stelde ook de verhoging van de beloningsmogelijkheden ter discussie. Om concurrerend te blijven in alle relevante regio's en de achterstand ten opzichte van sommige concurrenten te verkleinen, verhoogde de onderneming de beloningsmogelijkheden die zijn gekoppeld aan variabele componenten. Robeco benadrukte dat hogere beloningsniveaus het resultaat moeten zijn van aanzienlijk betere prestaties.

ADAPTATIE EN VEERKRACHT

De toekomst doorstaan

Harry Ashman – senior engagement specialist
Alex Mortimer – engagement specialist

Door de ongelijke voortgang op het transitiepad naar CO2-arme economieën neemt de kans toe dat de wereldwijde gemiddelde temperatuurstijging boven de 1,5 °C uitkomt. Hogere wereldwijde temperaturen zorgen voor veranderende weerpatronen, wat het risico op extreme gebeurtenissen verhoogt: extreme hitte, overstromingen, natuurbranden, waterschaarste en stormen, om er maar een paar te noemen..

Waarom fysieke risico's, en waarom nu?

De collectieve klimaatinspanningen zijn grotendeels gericht op mitigatie, maar fysieke klimaatrisico's manifesteren zich nu al overal ter wereld. Stijgende temperaturen vergroten de frequentie en ernst van acute gevaren, zoals stormen en overstromingen, naast chronische veranderingen zoals waterschaarste en stijgende zeespiegels. Deze ontwikkelingen raken ondernemingen direct via schade aan fysieke activa, maar ook indirect via toeleveringsketens, infrastructuur en bredere economische systemen. Bovendien zullen ecosystemen, naarmate die kantelpunten passeren, van structuur veranderen en worden gevaren minder voorspelbaar.

Voor beleggers ontstaat hierdoor een groeiende bron van financieel risico. Bedrijfsverstoringen, lagere productiviteit, verstoringen in de aanvoer en stijgende kosten kunnen inkomsten en vermogenswaarde materieel beïnvloeden. Ter illustratie van de nabijheid en schaal van het probleem: de verzekerde verliezen door natuurrampen zijn de afgelopen jaren wereldwijd met 5-7% (reëel) gestegen[1], waarbij de door het weer veroorzaakte verzekerde verliezen in 2025 opliepen tot USD 105 miljard[2].

Slechts de helft van de economische schade door alleen al tropische cyclonen en overstromingen was verzekerd, waardoor een aanzienlijk gat overbleef dat door overheden, ondernemingen en de samenleving moest worden opgevuld. Met het oog op de toekomst kunnen ondernemingen die zich vroeg voorbereiden hun veerkracht versterken, hun langetermijnkosten verlagen en hun concurrentiepositie verbeteren. De volgende stap voor beleggers is om de wereldwijde impact en het aanpassingsvermogen toe te passen op issuerniveau voor portefeuillebeheer.

Robeco ontwikkelt een datagedreven benadering voor het identificeren van het algehele fysieke risico. Dit kan worden uitgesplitst in het bruto risico in eerste instantie, en vervolgens het risico dat overblijft na implementatie van redelijke adaptatiemaatregelen, wat resulteert in het 'netto' risico. Als onderdeel van die inspanning start het Active Ownership-team een nieuw thema, waarbij het met acht ondernemingen in dialoog gaat over de manier waarop zij dit onderwerp identificeren en aanpakken, om zo beide kanten van de medaille beter te begrijpen.

Robeco's engagementbenadering

De reikwijdte van de engagement is gericht op sectoren die zijn geïdentificeerd als sectoren met een hoger bruto risico op waardevernietiging, met een keuze voor nutsbedrijven en voedingsmiddelen-producenten en -winkels. Nutsbedrijven zijn blootgesteld via geografisch vaste infrastructuur die zich niet gemakkelijk kan aanpassen aan veranderende omstandigheden, terwijl ondernemingen in de voedselwaardeketen met zowel directe operationele risico's als complexe afhankelijkheden upstream en downstream te maken hebben. Naast het feit dat zij hogere risico's lopen dan veel andere sectoren, leveren deze sectoren ook cruciale diensten aan de samenleving, wat het des te belangrijker maakt om de engagement op deze ondernemingen te richten.

Binnen beide sectoren wordt de financiële, geografische en fysieke risico-exposure gebalanceerd om tot de definitieve lijst van ondernemingen te komen. Er is een set aan verwachtingen vastgesteld die, als daaraan wordt voldaan, naar verwachting de potentiële veerkracht die een onderneming kan opbouwen tegen fysieke risico's maximaal zal vergroten. Dit zijn de volgende:

- Van ondernemingen wordt verwacht dat ze hun blootstelling aan zowel acute als chronische klimaatgevaren voor activa en waardeketens onder verschillende scenario's beoordelen en de materiële inzichten en aannames van hun beoordeling delen.
- Fysieke risico's dienen te worden gekwantificeerd en aantoonbaar te worden geïntegreerd in financiële

> *"Met het oog op de toekomst kunnen ondernemingen die zich vroeg voorbereiden hun veerkracht versterken, hun langetermijnkosten verlagen en hun concurrentiepositie verbeteren.*
>
> Harry Ashman

1. SwissRe, 2025
2. MunichRe, 2026

planning, kapitaalallocatie en besluitvorming.
- Ondernemingen dienen maatregelen met een duidelijke tijdshorizon te implementeren om de operationele veerkracht te versterken, zoals infrastructuurverbeteringen, noodplannen en procesaanpassingen.
- Ondernemingen dienen risico's te beoordelen en te mitigeren over indirecte risico's heen, zoals risico's via leveranciers, logistieke netwerken en klanten.
- Effectieve adaptatie vereist samenwerking met overheden, gemeenschappen en sectorinitiatieven, en ondernemingen dienen te pleiten voor ondersteunend beleid in operationele en andere belangrijke geografische regio's.
- Toezicht op fysieke klimaatrisico's dient te worden verankerd in governancestructuren, met toezicht op bestuursniveau en duidelijke verantwoordelijkheid bij het uitvoerend management.

Gezamenlijk is het doel van deze doelstellingen om ondernemingen te bewegen van bewustwording op hoofdlijnen naar praktische en meetbare veerkrachtstrategieën. Deze doelstellingen zijn ook in lijn met opkomende standaarden, zoals beleggersrichtlijnen ontwikkeld door de Institutional Investors Group on Climate Change (IIGCC), die momenteel onder consultatie zijn.

Nutsbedrijven in de spotlight

Nutsbedrijven hebben te maken met enkele van de hoogste directe kosten als gevolg van klimaatgevaren, doordat hun infrastructuur vast is, lang meegaat en vaak in kwetsbare gebieden is gevestigd. Belangrijke risico's zijn hitte, droogte, natuurbranden, overstromingen, stormen en stijgende zeespiegels, die activa op het gebied van productie, transmissie en distributie treffen. Regelgeving en governance zijn cruciale randvoorwaarden voor adaptatie, omdat nutsbedrijven gereguleerd zijn en veerkracht-investeringen vaak terugverdienen via klanttarieven of goedgekeurde kapitaalplannen. Toezichthouders hebben grote invloed op de vraag of adaptatie op voldoende schaal plaatsvindt. Dit onderstreept het belang van engagement met belanghebbenden om adaptatie te faciliteren, en van de governance van deze externe relaties.

Voedingssector in de spotlight

De voedingssector is sterk blootgesteld doordat de landbouw de directe gevolgen van klimaatverandering als eerste opvangt, waarna deze verstoringen doorwerken naar producenten, verwerkers en retailers. Daardoor is klimaatrisico niet alleen een operationele kwestie, maar een veerkrachtuitdaging voor de gehele waardeketen. Hoewel verwerkers en retailers indirect zijn blootgesteld aan hitte, droogte, veranderingen in neerslagpatronen en natuurlijke plagen upstream, worden zij ook direct geconfronteerd met risico's van water-schaarste, verstoringen in de logistiek, volatiliteit van inkoopkosten, bederf en schade aan winkels en distributiecentra. Voor voedingsmiddelenverwerkers en -retailers is het nauwkeurig modelleren van waardeketenrisico's en het effectief aangaan van de dialoog met leveranciers cruciaal om veerkracht op te bouwen.

Vooruitblik

De geselecteerde ondernemingen zijn benaderd om de eerste van hopelijk vele gesprekken in te plannen. Terugkijkend op de discussies met belanghebbenden over dit onderwerp verwacht Robeco dat de belangrijkste uitdagingen zullen liggen in het gebrek aan standaardisatie bij het vertalen van scenario's naar financiële impact en in de beperkingen van die scenario's. Daarna volgt de communicatie-uitdaging van het rapporteren over geraamde toekomstige kosten, de algemene complexiteit van het inschatten van langetermijneffecten en het plannen voor een reeks uitkomsten op langere termijn. Robeco kijkt ernaar uit deze uitdagingen aan te pakken met onze partners en de ondernemingen waarmee we in dialoog gaan, naarmate dit onderwerp zich verder ontwikkelt gedurende de looptijd van dit thema.

TRANSITIE IN DE MODESECTOR

Transitie in de modesector: van toezeggingen naar structurele verandering

Danae Motta – Senior Engagement Specialist

De modesector draait om snelheid, schaal en wereldwijde reikwijdte. De toeleveringsketens beslaan grondstoffen, productie, logistiek en retail, en omvatten vaak duizenden leveranciers en werknemers in meerdere markten. Dit creëert beleggingskansen voor ondernemingen die goed omgaan met de complexiteit, maar stelt de sector ook bloot aan materiële operationele, regelgevings- en reputatierisico's.

Op het hoogtepunt was Robeco in engagement met 55 ondernemingen over verantwoord inkopen, due diligence in de toeleveringsketen, eerlijk loon en governance rond mensenrechten..

Mensenrechten, naleving van arbeidsrechten, biodiversiteit, ontbossing en andere risico's kunnen diep in de waardeketen ontstaan – ver van de eigen activiteiten van een onderneming, maar dicht genoeg bij om de veerkracht, regelgevende blootstelling en merkwaarde te beïnvloeden.

Transitie in de modesector: de basis leggen voor betere toeleveringsketens

In 2024 lanceerde Robeco het engagementthema Transitie in de modesector om deze risico's aan te pakken via een dialoog met ondernemingen in de volledige waardeketen van de sector. De focus was helder: verantwoord inkopen bevorderen, due diligence in de toeleveringsketen, eerlijk loon en governance rond mensenrechten. De reden was even helder: ondernemingen die hun toeleveringsketens goed begrijpen en managen, zijn beter in staat te anticiperen op strengere regelgeving, de blootstelling aan klimaat- en milieurisico's te verkleinen, hun reputatie te beschermen en uiteindelijk veerkrachtigere bedrijfsmodellen op te bouwen.

De engagement richtte zich vervolgens op het versterken van de wijze waarop ondernemingen mensenrechten- en inkooprisico's identificeren, beheren en monitoren in complexe toeleveringsketens. Robeco richtte zich op vier onderling verbonden gebieden: governance rond mensenrechten, verantwoord inkoopbeleid, voortgang richting eerlijk loon en transparantie in de toeleveringsketen voorbij de belangrijkste leveranciers.

Deze prioriteiten zijn niet gekozen als afzonderlijke duurzaamheidsthema's, want het zijn met elkaar verbonden onderdelen van hetzelfde operationele model. In de modesector worden uitkomsten voor leveranciers niet alleen bepaald door audits en gedragscodes, maar ook door prijzen, ordervolumes, levertijden en de stabiliteit van zakelijke relaties. Een onderneming kan niet beweren het risico op mensenrechtenschendingen goed te beheren als die met haar eigen inkooppraktijken goede arbeidsomstandigheden juist moeilijker maakt.

Een uitdagender klimaat dan voorheen

Sinds de lancering van het thema is het operationele klimaat voor modeondernemingen uitdagender geworden. Er werd verwacht dat nieuwe regelgeving de lat voor ondernemingsmaatregelen zou verhogen, maar het traject is vertraagd en omstreden geraakt, doordat vereisten rond due diligence, ontbossing en ecodesign te maken kregen met uitstel, vereenvoudiging en onzekerheid. Dit heeft voor sommige ondernemingen het gevoel van urgentie op de korte termijn verminderd.

Tegelijkertijd moesten modeondernemingen omgaan met inflatie, volatiele consumentenbestedingen, geopolitieke verstoringen en druk op de marges. Managementteams hebben zich sterk gericht op kostenbeheersing en operationele veerkracht. In die omgeving moesten duurzaamheidsinitiatieven die gericht zijn op mensenrechten en toeleveringsketens vaak concurreren met zakelijke prioriteiten voor de korte termijn.

Positieve voortgang, ongelijk verdeeld

Tegen deze achtergrond zijn de reacties van ondernemingen uiteen gaan lopen. Bemoedigend is dat veel ondernemingen beter voorbereid zijn op de verwachtingen van beleggers en nieuwe regelgeving. Sommige ondernemingen hebben hun beleid versterkt, de drempels voor due diligence verhoogd, hun gedragscodes voor leveranciers bijgewerkt of trainingen ingevoerd voor inkopers en sourcingteams. Andere ondernemingen zijn aangesloten bij initiatieven met verschillende belanghebbenden en brancheplatforms en erkennen dat systeemkwesties zoals eerlijk loon, due diligence inzake leveranciers en transparantie niet individueel kunnen worden opgelost.

> *"Een aanhoudende dialoog stelt Robeco in staat voortgang te ondersteunen waar momentum bestaat, ondernemingen uit te dagen waar nog hiaten zijn, en beter te identificeren welke ondernemingen veerkrachtigere operationele modellen opbouwen.*
>
> Danae Motta

Zo hebben naar aanleiding van het onder de loep nemen van Italiaanse luxeketens in 2024-2025 de ondernemingen die lid zijn van de Camera Nazionale della Moda Italiana en de Fédération de la Haute Couture et de la Mode gewerkt aan harmonisering van de ESG-auditverwachtingen, wat de auditmoeheid bij leveranciers – met name bij mkb-ondernemingen – vermindert.

Maar de voortgang blijft ongelijk. De belangrijkste conclusie is dat beleid opstellen makkelijker is dan het in de praktijk brengen. Veel ondernemingen hebben hun formuleringen, kaders en transparantie verbeterd, maar slechts weinig ondernemingen hebben laten zien dat deze toezeggingen consequent leiden tot andere beslissingen op de werkvloer. Ook zijn sommige duurzaamheidsteams geconfronteerd met reorganisaties of druk op middelen, waardoor hun vermogen beperkt is om op engagement te reageren of intern verandering door te voeren.

Pogingen om eerlijke lonen te verbeteren blijven het duidelijkste voorbeeld. Het probleem wordt nu algemeen onderkend, maar de voortgang blijft traag. Recente controverses rond toeleveringsketens, waaronder meer aandacht voor arbeidsomstandigheden in de productie van luxegoederen, hebben het belang van sterker toezicht onderstreept, maar hebben zich nog niet vertaald in algemene, sectorbrede verandering. Loonanalyses en benchmarking zijn nuttige eerste stappen, maar alleen daarmee wordt de kloof niet gedicht. Betekenisvolle voortgang vereist dat ondernemingen hun prijsstelling, inkooptijden, leveranciersprikkels en de verdeling van waarde in de hele keten onder de loep nemen. Dat is lastiger, commerciëler en vaak gevoeliger dan het publiceren van een beleid.

CASE STUDY

LVMH

LVMH illustreert zowel de risico's als de mogelijke voortgang in ketens van luxegoederen. Historisch gezien werd de inkoop grotendeels op maison-niveau (individuele merken) beheerd, met beperkte afstemming op groepsniveau. Rechterlijke onderzoeken in Italië, waaronder zaken bij de merken Dior en Loro Piana die waren verbonden aan arbeidsproblemen bij onderaannemers, benadrukten de noodzaak van sterker toezicht voorbij de directe leveranciers. Robeco is de dialoog aangegaan over groepsbrede governance rond mensenrechten, zichtbaarheid in de toeleveringsketen en verantwoorde inkoop, met de nadruk op duidelijkere verantwoordingslijnen en gedeelde verwachtingen tussen de maisons. LVMH heeft een door de Executive Committee gesteunde Vigilance Committee opgericht, een specials Human Rights Director aangesteld en werkt aan een mensenrechtenbeleid en charter voor verantwoorde inkoop.

Engagement als hefboom

Juist die spanning is de reden waarom engagement relevant blijft. Wanneer de marges onder druk staan, bestaat het risico dat ondernemingen verantwoord inkopen als optioneel gaan zien. In werkelijkheid kunnen kwetsbare leveranciersrelaties, beperkt inzicht en zwakke klachtenmechanismen uitgroeien tot bronnen van operationeel en reputatierisico als ze niet voortdurend worden getest en onderhouden.

Engagement helpt de discussie te verschuiven van toezeggingen naar implementatie. Het creëert ruimte om lastigere vragen te stellen: hoe worden inkoopbeslissingen genomen? Krijgen leveranciers eerlijke betalings-oorwaarden? Hebben inkoopteams prikkels die verantwoord gedrag ondersteunen? Bereiken klachten-mechanismen werknemers verderop in de keten dan alleen fabrieken in de eerste laag? Deze vragen zijn belangrijk omdat risico's in de toeleveringsketen zelden alleen door transparantie worden opgelost.

Vooruitkijkend zal de engagement binnen het thema Transitie in de modesector verschuiven van een brede waardeketen-benadering met 55 ondernemingen naar een kleinere groep ondernemingen met veel potentieel, een aanzienlijke schaal en systeemrelevantie in de hele modewaarde-keten. Met deze meer gerichte benadering kunnen we blijven inzetten op engagement met toegevoegde waarde voor de belangrijkste belanghebbenden van Robeco. Die kan voortgang ondersteunen waar momentum bestaat, ondernemingen uitdagen waar nog hiaten zijn, en beter identificeren welke ondernemingen veerkrachtigere operationele modellen opbouwen voor een duurzame transitie in de modesector.

SDG ENGAGEMENT

Actief aandeel-houderschap in een tijdperk van consequenties

Ana Victoria Quaas – senior engagement specialist

De wereld ondergaat verschillende transities tegelijk, waardoor het steeds belangrijker wordt dat ondernemingen niet alleen gelijke tred houden met de gebeurtenissen, maar dat ook laten zien. Energiesystemen worden heringericht, handelsrelaties raken gefragmenteerd en sociale contracten komen onder druk te staan doordat essentiële kosten hoog blijven. Kapitaalallocatie is noodzakelijk om meerdere, overlappende trends aan te pakken.

Naarmate deze krachten in 2026 sterker worden, is de kloof tussen wat ondernemingen zeggen en wat ze doen niet langer slechts een reputatiekwestie. Het is een financiële kwestie geworden, waarin beleggers behoefte hebben aan daden in plaats van woorden. Hier kan engagement belangrijk zijn voor partijen die moeite hebben met – of zelfs geen oog hebben voor – de ingrijpende veranderingen die plaatsvinden.

Meerdere transities, één beleggingsrealiteit

De samenloop van meerdere transities, die elk financieel materieel zijn geworden door hun effecten op de uiteindelijke levensvatbaarheid van een onderneming, herdefinieert het volledige beleggingslandschap. Klimaatverandering en de daarmee samenhangende energietransitie zijn het meest zichtbaar, maar staan niet op zichzelf.

Ze staan ook in wisselwerking met een maatschappelijke transitie, waarin toenemende ongelijkheid en aanhoudende kostendruk door stijgende energieprijzen de bedrijfsomstandigheden en verwachtingen veranderen. Tegelijkertijd hertekenen handelsfragmentatie, reshoring en de strijd om kritieke mineralen de toeleveringsketens en wordt geopolitiek risico in de keten een belangrijker onderdeel van de ondernemingsstrategie.

Een minder zichtbare maar even belangrijke natuurtransitie legt afhankelijkheden bloot van ecosystemen die nog niet volledig zijn ingeprijsd in balansen. Deze transities versterken elkaar en creëren risico's die niet geïsoleerd kunnen worden beheerd. Een onderneming die goed presteert in de ene transitie maar faalt in een andere, vermindert geen risico, maar vormt juist een bedreiging voor haar prestaties en uiteindelijk voor de aandelenkoers.

Van narratief naar kapitaalallocatie

In dit klimaat wordt actief aandeelhouderschap door beleggers steeds belangrijker. Het helpen van portefeuilleondernemingen in het navigeren door deze transities via engagement kan ze sturen naar geloofwaardigere transitiestrategieën, met name in het onderscheid tussen daden en woorden.

Het verschil tussen beide is nu al zichtbaar waar ondernemingen hun manier van communiceren over langetermijnambities hebben aangepast onder veranderende politieke en commerciële druk. Dit was met name in de VS te zien, waar ondernemingen hun narratief rond ESG-kwesties juist hebben teruggeschroefd uit angst voor politieke tegenreacties. Het publiekelijk doen van toezeggingen over netto-nul is bijvoorbeeld vrijwel van de agenda verdwenen.

Maar hoewel de politieke druk is veranderd, is de onderliggende bedrijfsomgeving dat niet. Ondernemingen moeten nog steeds hun weg vinden in de klimaatverandering en de noodzaak om hun CO_2-voetafdruk te verkleinen, of ze krijgen in toenemende mate te maken met tegenwerking van toezichthouders, overheden en het bredere publiek. Dat vereist echt geld, geen retoriek.

Voor beleggers is de vraag niet langer wat ondernemingen toezeggen, maar of de beslissingen op het gebied van kapitaalallocatie die toezeggingen ondersteunen. Een falend beheer van milieu-, maatschappelijke of geopolitieke risico's blijft niet abstract – het tast na verloop van tijd de veerkracht en beïnvloedt de stabiliteit van toekomstige cashflows.

Waarom SDG-engagement nu belangrijk is

Engagement op basis van de Duurzame Ontwikkelingsdoelen (SDG's) biedt een manier om te beoordelen hoe ondernemingen deze onderlinge afhankelijkheden in de praktijk beheren, in plaats van alleen hoe ze die beschrijven. In deze context zijn de SDG's geen rapportageraamwerk. Ze zijn een manier om te begrijpen hoe ondernemingsbeslissingen zich vertalen in reële uitkomsten in milieusystemen, sociale dynamiek en economische prestaties. Dit geïntegreerde perspectief wordt bijzonder relevant wanneer de druk toeneemt en compromissen onvermijdelijk worden. Robeco's benadering voor SDG-engagement is opgebouwd rond dit idee. Elke engagement begint met een ondernemingsspecifieke casus die materiële duurzaamheidskwesties vertaalt in duidelijke verwachtingen. Deze worden gedefinieerd als tijdgebonden mijlpalen die

> *"De vraag is niet langer wat ondernemingen toezeggen, maar of de allocatie van kapitaal die toezeggingen ondersteunt.*
>
> Ana Victoria Quaas

weerspiegelen hoe strategie, governance en activiteiten zich zouden moeten ontwikkelen in reactie op die kwesties.

Het doel van deze mijlpalen is te beoordelen of ondernemingen ambitie kunnen omzetten in implementatie. De dialoog richt zich vervolgens op de vraag hoe deze verwachtingen worden weerspiegeld in de besluitvorming, en waar nog hiaten bestaan tussen de uitgesproken intenties en de operationele realiteit.

Deze benadering creëert ook een terugkoppeling naar de beleggingsanalyse. Engagement wordt niet behandeld als een parallelle activiteit. Het genereert inzicht in hoe ondernemingen reageren op druk, hoe prioriteiten verschuiven onder beperkingen en hoe duurzaamheidsaspecten worden verankerd in kernbeslissingen. In een marktomgeving waarin waarderingen in toenemende mate afhangen van uitvoering, is dit perspectief belangrijk.

Meten wat er verandert

Tegelijkertijd groeit de verwachting dat engagement een daadwerkelijke bijdrage moet aantonen, niet alleen activiteit. Wat is er nu concreet veranderd door de engagement? Kunnen we een vorm van impact op de werkvloer meten?

Daarom beoordeelt Robeco de uitkomsten van engagement langs verschillende dimensies. Daarbij gaat het onder meer om wie door de uitkomst wordt geraakt, welke verandering wordt nagestreefd, hoe materieel die verandering is, de mate van bijdrage van beleggers en de waarschijnlijkheid dat voortgang zich vertaalt in daadwerkelijke impact in de echte wereld. De doelstelling is om meer discipline te brengen in de manier waarop uitkomsten worden geëvalueerd.

Dit is belangrijk omdat het onderscheid maakt tussen betere communicatie en betere beslissingen. Ook wordt hiermee erkend dat zelfs wanneer ondernemingen stappen in de juiste richting zetten, de daadwerkelijke impact van die stappen aanzienlijk kan verschillen, afhankelijk van schaal en implementatie.

CASE STUDY

TotalEnergies

Robeco is een engagementtraject gestart met TotalEnergies, een Franse geïntegreerde onderneming die actief is in conventionele en CO2-arme energiebronnen, met de nadruk op klimaatstrategie, mensenrechten en biodiversiteit. Een belangrijke doelstelling was nagaan of de kapitaalallocatie de aangekondigde transitieplannen nauwkeurig weerspiegelt, en of duurzaamheidsrisico's consistent worden beheerd in een wereldwijde operationele voetafdruk.

De nadruk ligt daarbij met name op de mate waarin kapitaaluitgaven aansluiten bij de klimaatambities voor de lange termijn en of mensenrechten due diligence consistent wordt toegepast in alle rechtsgebieden. Voor aandelenbeleggers blijft de geloofwaardigheid van de transitiestrategie – gemeten via de kapitaalallocatie – centraal staan in de waardecreatie op lange termijn. Voor obligatiebeleggers met een lange beleggingshorizon bepaalt dezelfde mate van afstemming of de benadering van het transitierisico van de onderneming financieel geloofwaardig blijft onder veranderende beleids- en marktomstandigheden.

Recente engagement heeft geleid tot meer gestructureerde interne benaderingen om beslissingen over kapitaalallocatie te koppelen aan klimaatgerelateerde transparantie. Toch blijft de kloof tussen publieke standpunten en de daadwerkelijke implementatie een belangrijk aandachtspunt.

In sommige markten zijn ondernemingen terughoudender geworden in hun publieke communicatie over duurzaamheids-onderwerpen. Transparantie kan daardoor minder expliciet worden, maar de engagementdialoog biedt vaak een directer beeld van hoe kwesties intern worden aangepakt. In de praktijk maakt dit engagement juist belangrijker, niet minder belangrijk.

Waar transities samenkomen

Deze dynamiek is het meest zichtbaar in sectoren waar verschillende transities samenkomen, zoals bij energie- en mijnbouwondernemingen. Beide spelen een grote rol in de energietransitie, maar hebben vaak een steuntje in de rug nodig om in de juiste richting te worden gestuurd.

Grote energieondernemingen staan centraal als het gaat om energiezekerheid, decarbonisatie en de toenemende aandacht voor de betaalbaarheid van elektriciteit wanneer de olie- en gasprijzen sterk stijgen door conflicten in het Midden-Oosten. Hoewel enorme voortgang is geboekt met de overstap naar schone energie op basis van wind- of zonne energie, blijft de wereld nog altijd sterk afhankelijk van fossiele brandstoffen, in het bijzonder gas voor het verwarmen van woningen en brandstof voor auto's en vliegtuigen.

De belangrijkste toets is of de kapitaal-uitgaven voor de overstap naar schone energie aansluiten bij de aangegeven transitiepaden, en of risico's in verband met biodiversiteit en mensenrechten in de gehele bedrijfsvoering worden beheerd. De geloofwaardigheid van deze strategieën wordt minder beoordeeld op toezeggingen en meer op financieringsbeslissingen.

Mijnbouwondernemingen staan onder vergelijkbare druk. Zij moeten hun productie opschalen om de energie-transitie te ondersteunen via de winning van kritieke mineralen zoals lithium en kobalt, maar zonder vervuiling te veroorzaken of werknemers in gevaar te brengen. Als de daaraan gerelateerde milieu- en sociale standaarden niet worden meegenomen, wordt het transitiesrisico eenvoudigweg verlegd in plaats van opgelost.

Engagementervaring laat zien dat voortgang mogelijk is, maar zelden lineair verloopt. Ondernemingen gaan van het doen van toezeggingen op hoofdlijnen naar het daadwerkelijk implementeren daarvan, ondersteund door het inrichten van meer gestructureerde interne processen om dit mogelijk te maken. Een belangrijk deel van de engagement bestaat uit het opzetten van dit soort interne systemen.

Tegelijkertijd blijven er uitdagingen bestaan op gebieden als biodiversiteits-beheer en traceerbaarheid in de toeleveringsketen. Dit zijn niet langer randzaken, maar vormen in toenemende mate onderdeel van het geheel dat de veerkracht op lange termijn bepaalt.

Vooruitblik

Actief aandeelhouderschap is van belang omdat markten een onderscheid beginnen te maken tussen ondernemingen die hun strategie en uitvoering op elkaar afstemmen en ondernemingen die vertrouwen op een narratief om betrokken te lijken zonder daadwerkelijk iets te doen. Die laatste groep ondernemingen moet de daad bij het woord voegen. Engagement kan hierbij een cruciale schakel zijn.

De transities die de wereldeconomie vormgeven, worden veeleisender en onderling meer verbonden. Dit betekent dat de engagement zelf waarschijnlijk breder wordt ingezet om ervoor te zorgen dat ondernemingen meerdere dimensies beheersen en begrijpen dat het nalaten daarvan uiteindelijk kostbaar zal zijn.

In een systeem waarin risico's zich opstapelen over energie, maatschappij en natuur, brengt het steeds hogere kosten met zich mee als één transitie slaagt terwijl een andere faalt. Die kosten zijn niet langer theoretisch. De markten beginnen deze te weerspiegelen, en daarom wordt de nadruk sterk gelegd op engagement, om onze eigen beleggingen te beschermen en onze jarenlange toewijding aan duurzaamheid verder uit te dragen.

STEMMEN BIJ VOLMACHT – ALGEMEEN INZICHT

Een riskante onderneming: valkuilen in governance bij beursgangen

Diana Trif – senior engagement specialist

Een golf van spraakmakende beursgangen heeft zorgen gewekt over ongebruikelijke governanceregelingen die de macht concentreren in handen van oprichters, of de rechten van aandeelhouders beperken. Deze zorgen onderstrepen een onmiskenbare waarheid: dat corporate governance – de controlemechanismen die bepalen hoe een onderneming wordt geleid – het vertrouwen van beleggers kan maken of breken.

Tegen deze achtergrond is het zinvol te onderzoeken waarom sterke governance op het moment van notering bij een beursgang en daarna zo cruciaal is, en hoe Robeco de corporate governance van nieuw genoteerde ondernemingen benadert.

Vertrouwen opbouwen vanaf dag één: het belang van governance bij beursgangen

Voor elke onderneming die naar de beurs gaat, is het van het grootste belang om vanaf het begin het vertrouwen van beleggers te winnen.

Governancestructuren geven in een vroeg stadium een signaal af over de inzet van een onderneming om nieuwe aandeelhouders eerlijk te behandelen en de onderneming verantwoord te leiden. Als de balans tussen toezicht en verantwoording goed is, zullen beleggers erop vertrouwen dat hun belangen worden beschermd naarmate de onderneming groeit. Maar als governance scheef is – waarbij insiders onevenredig worden bevoordeeld of basisrechten van aandeelhouders worden ingeperkt – kan dat vertrouwen broos blijken.

Een recent spraakmakend geval benadrukt dit punt. In 2019 werd de langverwachte beursgang van WeWork plotseling geannuleerd nadat de governancestructuur van de onderneming grote controverse had veroorzaakt. Het prospectus van WeWork onthulde een aandelenstructuur die de oprichter buitensporig veel controle gaf, evenals transacties met verbonden partijen die ernstige zorgen opriepen. In combinatie met vragen over de onafhankelijkheid van het bestuur en de interne controles, leidden deze factoren tot zorgen over een gebrek aan verantwoording. In de daaropvolgende tegenreactie kelderde de torenhoge waardering van WeWork en werd de beursgang op het laatste moment afgeblazen. Deze gebeurtenis was een dramatische herinnering dat de markt governanceregelingen die als oneerlijk worden gezien, snel afstraft.

De reden voor sterke aandeelhoudersrechten

De nasleep van gevallen als WeWork roept een fundamentele vraag op: waarom zijn governancestructuren en aandeelhoudersrechten belangrijk voor beleggers?

Aandeelhoudersrechten zijn essentiële instrumenten om het management in lijn te brengen met de belangen van de eigenaren en verantwoording te waarborgen. In de kern bestaan deze rechten – zoals stemmen over belangrijke besluiten, het kiezen van bestuursleden en het bijeenroepen van buitengewone vergaderingen – om het klassieke agency-probleem aan te pakken, waarbij de leidinggevenden van een onderneming (de agenten) doelstellingen kunnen nastreven die afwijken van die van de eigenaren van de onderneming (de principalen). Sterke rechten helpen uiteenlopende belangen te overbruggen en informatie-asymmetrie te verkleinen doordat ze aandeelhouders in staat stellen het management te monitoren en te beïnvloeden, wat het risico op ongeremd gedrag van het management dat de waarde van de onderneming of minderheidsaandeelhouders kan schaden, vermindert.

In het verleden hebben toezichthouders en beurzen wereldwijd aandeelhoudersrechten juist versterkt omdat ze inzagen dat goed functionerende kapitaalmarkten afhankelijk zijn van beleggers die de middelen hebben om ondernemingen ter verantwoording te roepen. Veel verbeteringen van aandeelhoudersrechten – van strengere noteringsvereisten en corporate governance-codes tot wetgeving die bestuurdersverkiezingen en transparantie hervormt – zijn ingevoerd na governanceschandalen of financiële crises.

> *“ Governancestructuren geven in een vroeg stadium een signaal af over de inzet van een onderneming om nieuwe aandeelhouders eerlijk te behandelen en de onderneming verantwoord te leiden.*
>
> Diana Trif

De logica was duidelijk: om het vertrouwen in de openbare markten te herstellen hadden beleggers een grotere stem en meer toezicht nodig om wanbeheer en kortetermijndenken tegen te gaan. Deze erfenis komt vandaag terug in wereldwijde best practices: toonaangevende kaders zoals de G20/OESO Principles of Corporate Governance en de ICGN Global Governance Principles leggen de nadruk op de bescherming van aandeelhoudersrechten en gelijke behandeling als kernelement van goede governance en goed functionerende kapitaalmarkten.

Cruciaal is dat aandeelhoudersrechten en sterke governance samenhangen met betere uitkomsten voor ondernemingen en markten[3]. Wanneer aandeelhouders hun rechten effectief kunnen uitoefenen, weten ondernemingen dat ze verantwoording verschuldigd zijn aan hun eigenaren. Dit bevordert op zijn beurt voorzichtiger risicobeheer, betere transparantie en een focus op de creatie van aandeelhouderswaarde op lange termijn. Daarentegen kan het management, wanneer rechten zwak of afwezig zijn, zich beschermd voelen tegen verantwoording. Dit kan mogelijk leiden tot beslissingen die insiders bevoordelen ten koste van minderheidsaandeelhouders en de bredere aandeelhouderswaarde, wat het vertrouwen ondermijnt en uiteindelijk de prestaties van de onderneming schaadt.

Wereldwijde vertraging in beursgangen en de risico's van zwakkere standaarden

In de afgelopen jaren is het wereldwijde aantal beursgangen vertraagd. Als reactie hierop hebben sommige beurzen en toezichthouders – die graag nieuwe noteringen willen aantrekken – soepelere governancestandaarden en noteringsregels overwogen of ingevoerd als lokmiddel voor ondernemingen. Eén voorbeeld is het versoepelen van de eis van 'één aandeel, één stem' om aandelen met een duale structuur toe te staan in markten waar deze eerder waren verboden. Andere voorbeelden zijn het verminderen van eisen voor onafhankelijk toezicht door het bestuur en robuuste transparantie. De gedachte hierachter is dat meer meegaande regels de weg naar de markt voor ondernemingen vergemakkelijken en zo een einde maken aan de droogte op het gebied van beursgangen.

Toch kan het verlagen van governancestandaarden een gevaarlijke zet zijn. Als beurzen en toezichthouders essentiële aandeelhoudersbescherming opofferen, kan het langetermijngevolg zijn dat het vertrouwen in de openbare markten verder wordt uitgehold. Die afruil kan averechts werken; in plaats van de aantrekkelijkheid van de markt te vergroten, kan het de belangstelling van beleggers juist ontmoedigen of de kosten van kapitaal verhogen, doordat professionele beleggers een premie eisen als compensatie voor hoger governancerisico.

Standpunt van Robeco: standaarden voor nieuw genoteerde ondernemingen

Robeco is van mening dat ondernemingen die zich voorbereiden op een beursgang vanaf het begin hoge governancestandaarden moeten nastreven – ook al hebben sommige ondernemingen mogelijk meer tijd nodig om volledige naleving van best practices te bereiken. Wij zijn bereid een redelijke overgangsperiode na de beursgang te accepteren voor nieuwe noteringen om zich af te stemmen op wereldwijde best practices op het gebied van governancenormen, mits ze duidelijk toezeggen dit tijdig te doen.

Zo kunnen wij bijvoorbeeld een duale aandelenstructuur op het moment van de beursgang accepteren, maar alleen als die een sterke 'sunset-clausule' bevat – een ingebouwde vervaldatum waarna de duale structuur automatisch wordt omgezet in een systeem van 'één aandeel, één stem' na een bepaalde periode. Dit mechanisme geeft oprichters in eerste instantie flexibiliteit, terwijl het beleggers verzekert dat de onderneming binnen een vastgestelde termijn terugkeert naar gelijke stemrechten. Ons standpunt weerspiegelt een breedgedragen wereldwijde best practice: in het algemeen dienen aandelenstructuren met meerdere klassen tijdelijk te zijn, niet permanent.

Tegelijkertijd zijn er bepaalde rode lijnen wat governance betreft, zelfs voor pas genoteerde ondernemingen. Robeco zal zich verzetten tegen alle regelingen die aandeelhoudersrechten fundamenteel en voor onbepaalde tijd beperken of het management afschermen van verantwoording. Dit omvat permanente duale aandelenstructuren zonder 'sunset-clausule', zware beperkingen op de mogelijkheid van aandeelhouders om bestuurders te nomineren of te vervangen, of supermeerderheidsvereisten die minderheidsaandeelhouders effectief buitensluiten. In dergelijke gevallen zullen wij deze praktijken actief ter discussie stellen en mogelijk tegen bestuursleden of specifieke voorstellen stemmen om onze zorgen kenbaar te maken.

3. La Porta, R., Lopez-de-Silanes, F., Shleifer, A., & Vishny, R. W. (2002). Investor protection and corporate valuation. Journal of Finance, 57(3), 1147–1170. https://doi.org/10.1111/1540-6261.00457

Thema's en ondernemingen in 2026

Companies under Engagement

Environmental

Adaptation and Resilience

ENN Energy Holdings
Nestlé
Tesco Plc
Wal-Mart Stores

Biodiversity

Ryohin Keikaku Co Ltd
VF Corp

Climate and Nature Transition of Financial Institutions

Bank of America Corp.
Citigroup, Inc.
DBS Group Holdings
ICICI Bank Ltd
ING Groep NV
JPMorgan Chase & Co., Inc.

Hazardous Chemicals

3M Co
AkzoNobel

Nature Action 100

Ahold
Alibaba Group Holding Ltd.
Sociedad Quimica y Minera SA

Net Zero Carbon Emissions

Accor SA
Air Liquide SA
BHP Billiton
BP
Cummins, Inc.
Engie SA
Hynix Semiconductor, Inc.
JSW Steel Ltd
Komatsu Ltd
Renesas Electronics Corp
Repsol
Shell PLC
Steel Dynamics Inc
Veolia Environnement SA

Ocean Health

MISC Bhd

Transition Minerals

Antofagasta PLC
Contemporary Amperex Technology Co Ltd
LG Energy Solution Ltd
Mahindra & Mahindra Ltd.
Mercedes-Benz Group AG
Rio Tinto
Vale SA

Social

Human Rights Due Diligence for Conflict-Affected and High-Risk Areas

Alphabet, Inc.
AP Moller - Maersk A/S
CNH Industrial NV
FANUC Ltd.
HeidelbergCement AG
Microsoft

Just Transition in Emerging Markets

HDFC Bank Ltd

Social

Just Transition in Emerging Markets

Impala Platinum Holdings Ltd
Reliance Industries Ltd

Modern Slavery in Supply Chains

Associated British Foods Plc
General Mills
Glencore Plc
Kia Motors Corp.
Mondelez International
The Kroger
Wal-Mart Stores
Wesfarmers Ltd

Governance

Good Governance

Adyen NV
Grifols SA
Japan Post Holdings Co Ltd
LG Chem
Novonesis Novozymes B
NTT Inc
ORLEN SA
Philips
Prosus NV
Resonac Holdings Corp
Toronto-Dominion Bank/The
Toyota Motor
Unilever
UnitedHealth Group

Tax Transparency

Amgen
Henkel AG & Co. KGaA
McDonalds
Sanofi-Aventis
Schneider Electric SA
Telefonaktiebolaget LM Ericsson

Sustainable Development Goals

Fashion Transition

Cintas Corp.
Compagnie Financiere Richemont
DSM-Firmenich AG
EssilorLuxottica SA
Hermes International SCA
Inditex
Kering
L Oréal
LVMH Moet Hennessy Louis Vuitton
Zalando SE

SDG Engagement

Advanced Micro Devices, Inc.
Alphabet, Inc.
Amazon.com, Inc.
Amgen
Amrize Ltd
Apple
Broadcom Inc
Capital One Financial Corp.

	CB Richard Ellis Group, Inc.
	Cheniere Energy Inc
	Deutsche Boerse
	Deutsche Telekom
	Haleon PLC
	Hitachi Ltd.
	Hon Hai Precision Industry Co. Ltd.
	Jeronimo Martins
	Lowe's Cos Inc
	Meta Platforms Inc
	Microsoft
	NASDAQ OMX Group, Inc.
	Novartis
	Sandvik AB
	SK Square Co Ltd
	Sony
	Sumitomo Mitsui Financial Group, Inc.
	Tencent Holdings Ltd.
	Total
	Trane Technologies PLC
	Vale SA
	Volvo Group
Voting Related	
AGM engagement 2026	
	Pearson
	Societe Generale SA
	Ulta Beauty Inc

APPENDIX

Robeco's Active Ownership benadering

GEDRAGSCODES

Robeco maakt actief gebruik van zijn eigendomsrechten als aandeelhouder door, namens zijn klanten, een constructieve dialoog aan te gaan met ondernemingen. We geloven dat verbeteringen in het gedrag van ondernemingen ten aanzien van duurzaamheid kunnen leiden tot een verbeterd risico-rendementsprofiel van onze beleggingen. Robeco gaat de dialoog aan met ondernemingen van over de hele wereld, in zowel onze aandelen- als obligatieportefeuilles. We voeren drie typen engagement uit met de ondernemingen waarin we beleggen:

Value engagement

Een proactieve engagementbenadering gericht op langetermijnkwesties op het gebied van milieu, maatschappij of governance, die financieel materieel zijn of negatieve gevolgen hebben voor de duurzaamheid. Deze engagements duren doorgaans drie jaar, waarna de voortgang ten opzichte van de aanvankelijk gestelde doelen wordt geëvalueerd. Wanneer een engagement niet succesvol wordt afgesloten, rapporteren we dat aan de klanten en beleggingsteams, maar er volgt dan geen desinvestering.

Stemgerelateerd AVA engagement: Stemmen op de Algemene Vergadering van Aandeelhouders (AVA) biedt aandeelhouders de mogelijkheid om direct feedback te geven aan een bedrijf - dan wel voorafgaand of na een AVA. Deze dialogen zijn van nature geen langetermijn engagements, maar unieke mogelijkheden om de impact van onze stembeslissingen te versterken. Goede corporate governance, maar ook andere duurzaamheidsonderwerpen die opkomen tijdens een aandeelhoudersvergadering en niet behandelt worden in andere categorieen van het engagement programma, behoren tot deze categorie.

SDG engagement

Een proactieve engagementbenadering die gericht is op het stimuleren van duidelijke en meetbare verbeteringen in de bijdrage van een onderneming aan een of meer van de Duurzame Ontwikkelingsdoelen. De engagement loopt drie tot vijf jaar en heeft als startpunt het SDG-raamwerk van Robeco, waarbij ondernemingen worden geïdentificeerd met het potentieel aan belangrijke maatschappelijke behoeften te voldoen. Er wordt gewerkt met tijdgebonden mijlpalen voor het verwezenlijken van dit potentieel.

Enhanced engagement

Een reactieve engagement, gericht op ondernemingen die ernstig en systematisch in strijd handelen met minimale gedragsnormen op het gebied van onder meer mensenrechten, arbeid, milieu, biodiversiteit en bedrijfsethiek, zoals gedefinieerd in het UN Global Compact Principles of de OESO-richtlijnen voor Multinationale Ondernemingen. Als de Enhanced Engagement na twee tot drie jaar niet tot de gewenste verandering heeft geleid, kan uitsluiting uit het Robeco beleggingsuniversum een optie zijn. Klanten kunnen hier hun eigen discretie toepassen om het bedrijf wel of niet uit te sluiten.

In onze engagements streven we ernaar het gedrag van ondernemingen op het gebied van milieu, maatschappij en ondernemingsbestuur (environmental, social and governance, afgekort tot ESG) te verbeteren, met als doel de langetermijnprestaties van een onderneming te verbeteren, en uiteindelijk ook de kwaliteit van de beleggingen van onze klanten te verhogen.

Robeco hanteert een holistische benadering voor het integreren van duurzaamheid. We zien duurzaamheid als drijvende kracht achter veranderingen op lange termijn in markten, landen en ondernemingen, met een impact op toekomstige prestaties. Daarom nemen we duurzaamheid mee als een van de value drivers in ons beleggingsproces, net zoals we de financiële positie van ondernemingen en het marktmomentum meenemen.

Ga voor meer informatie naar onze website.

HET UN GLOBAL COMPACT

Een van de belangrijkste gedragscodes in het engagementproces van Robeco is het Global Compact van de Verenigde Naties. Het Global Compact ondersteunt ondernemingen en andere maatschappelijke spelers van over de hele wereld bij het stimuleren van maatschappelijk verantwoord ondernemen. Het is opgezet in het jaar 2000 en is de meest onderschreven gedragscode in zijn soort. Het Global Compact verlangt van ondernemingen dat zij binnen hun eigen invloedssfeer een aantal kernwaarden op het gebied van mensenrechten, arbeid, milieu en corruptiebestrijding omarmen, ondersteunen en naleven. Tien universele principes vormen de basis voor het omgaan met de uitdagingen van globalisering.

Mensenrechten

1. Ondernemingen dienen de internationaal aanvaarde mensenrechten te steunen en te respecteren;
2. en zich er steeds van te vergewissen dat zij niet medeplichtig zijn aan schending van mensenrechten.

Arbeid

3. Ondernemingen dienen de vrijheid van vakvereniging en de effectieve erkenning van het recht op collectieve onderhandelingen te steunen;
4. zich inspannend voor de uitbanning van iedere vorm van verplichte en gedwongen arbeid;
5. de effectieve afschaffing van kinderarbeid;
6. en de uitbanning van discriminatie in arbeid en beroep.

Milieu

7. Ondernemingen dienen voorzorg te betrachten bij hun benadering van milieu-uitdagingen;
8. initiatieven te ondernemen om een grotere verantwoordelijkheid voor het milieu te bevorderen;
9. en de ontwikkeling en de verspreiding van milieuvriendelijke technologieën te stimuleren.

Corruptiebestrijding

10. Ondernemingen dienen elke vorm van corruptie tegen te gaan, inclusief afpersing en omkoping.

Meer informatie is te vinden op https://www.unglobalcompact.org/

OESO-RICHTLIJNEN VOOR MULTINATIONALE ONDERNEMINGEN

De OESO-richtlijnen voor multinationale ondernemingen zijn aanbevelingen van regeringen voor multinationale ondernemingen die actief zijn in of opereren vanuit landen die de richtlijnen volgen. Deze richtlijnen zijn een ander belangrijk raamwerk in het engagementproces van Robeco.
Ze voorzien ondernemingen van niet-bindende principes en normen voor verantwoord ondernemen in een wereldwijde context, in overeenstemming met geldende wetgeving en internationaal erkende standaarden.

De aanbevelingen in de richtlijnen geven gestalte aan de gedeelde waarden van de regeringen van landen waar een groot deel van de internationale directe investeringen vandaan komen en waar veel van de grootste multinationale ondernemingen zijn gevestigd. De richtlijnen zijn erop gericht ondernemingen positief te laten bijdragen aan wereldwijde voortgang op het gebied van economie, milieu en maatschappij.

Meer informatie is te vinden op: http://mneguidelines.oecd.org/

INTERNATIONALE GEDRAGSCODES

Robeco heeft ervoor gekozen algemeen aanvaarde gedragscodes te hanteren om de ESG-verantwoordelijkheden van entiteiten waarin we beleggen te beoordelen. Robeco houdt zich aan een aantal onafhankelijke en breed geaccepteerde gedragscodes, verklaringen en best practices en is een ondertekenaar van verscheidene van deze codes.

Naast het Global Compact van de Verenigde Naties zijn de belangrijkste codes, principes en best practices voor engagement die Robeco volgt:

- De internationale governancebeginselen van het International Corporate Governance Network (ICGN)
- United Nations Global Compact
- Duurzame Ontwikkelingsdoelen van de Verenigde Naties
- Uitgangspunten van de Verenigde Naties inzake Bedrijven en Mensenrechten
- OESO-richtlijnen voor multinationale ondernemingen
- OESO-richtsnoer voor institutionele beleggers

We volgen niet alleen zelf deze codes, maar verwachten ook van ondernemingen dat ze deze codes, principes en best practices volgen.

ROBECO'S STEMBELEID

Robeco moedigt goed ondernemingsbestuur en duurzame bedrijfsvoering aan, omdat deze in onze ogen bijdragen aan de creatie van aandeelhouderswaarde op de lange termijn. Het uitbrengen van stemmen op aandeelhoudersvergaderingen maakt deel uit van Robeco's Active Ownership-benadering. Robeco heeft het stembeleid zo ontworpen en geïmplementeerd dat we altijd stemmen in het beste belang van onze klanten.

Het beleid van Robeco ten aanzien van ondernemingsbestuur is gebaseerd op de internationaal geaccepteerde governancebeginselen van het International Corporate Governance Network (ICGN). Door actief gebruik te maken van ons stemrecht kunnen we, namens onze klanten, de betreffende ondernemingen aansporen de kwaliteit van het management te verhogen en het duurzaamheidsprofiel te verbeteren. We verwachten dat dit op de lange termijn een positieve uitwerking heeft op de creatie van aandeelhouderswaarde.

SAMENWERKING

Waar nodig stemt Robeco zijn engagementactiviteiten af met andere beleggers. Voorbeelden hiervan zijn Eumedion (een platform voor institutionele beleggers op het gebied van corporate governance), het Carbon Disclosure Project (een samenwerkingsverband op het gebied van transparantie over CO_2-emissies van ondernemingen) en de Interfaith Center on Corporate Responsibility (ICCR).

Een ander belangrijk initiatief waar Robeco ondertekenaar van is, betreft de Principles for Responsible Investment (PRI) van de Verenigde Naties. In dit verband verklaren institutionele beleggers zich in te zetten voor verantwoord beleggen, zowel voor hun eigen beleggingen als naar buiten toe.

ROBECO'S ACTIVE OWNERSHIP-TEAM

De stem- en engagementactiviteiten van Robeco worden uitgevoerd door een speciaal Active Ownership-team. Het team is in 2005 opgericht als een centraal competence centre en is gevestigd in Rotterdam en Hongkong. Aangezien Robeco wereldwijd opereert, is het team multinationaal en meertalig. Deze diversiteit zorgt voor inzicht in het financiële, juridische en culturele klimaat waarin de ondernemingen opereren waarmee we in dialoog zijn.

Het Active Ownership-team is onderdeel van Robeco's Sustainable Investing Center of Expertise en wordt aangestuurd door Carola van Lamoen. Het Sustainable Investing Center of Expertise combineert onze kennis en ervaring op het gebied van duurzaamheid binnen het beleggingsdomein. Daarnaast stimuleert het leiderschap op het gebied van duurzaam beleggen door onze expertise en inzichten over duurzaam beleggen te bieden aan onze klanten, onze beleggingsteams, het bedrijf en de bredere markt.

Verder krijgt het Active Ownership-team input van professionele beleggers in de lokale kantoren van Robeco wereldwijd. Samen met ons wereldwijde klantenbestand gebruiken we dit netwerk om de impact van onze Active Ownership-activiteiten zo groot mogelijk te maken.

ROBECO

Robeco Institutional Asset Management B.V. (Robeco) is een internationale vermogensbeheerder opgericht in 1929. Momenteel heeft Robeco wereldwijd 15 kantoren, inclusief het hoofdkantoor in Rotterdam. Door de unieke integratie van fundamenteel, duurzaam en kwantitatief onderzoek, is Robeco in staat een uitgebreide selectie van beleggingsstrategieën te bieden aan institutionele beleggers.

Duurzaam beleggen is een integraal onderdeel van Robeco's algemene strategie. Wij zijn ervan overtuigd dat het integreren van factoren op het gebied van milieu, maatschappij en ondernemingsbestuur leidt tot beter gefundeerde beleggingsbeslissingen. Daarnaast geloven we dat onze engagement met ondernemingen waarin we beleggen over financieel materiële duurzaamheidskwesties een positieve impact heeft op het beleggingsresultaat en de maatschappij.

Meer informatie kan gevonden worden op onze website.

Belangrijke informatie – Uw kapitaal loopt risico

Deze informatie betreft uitsluitend algemene informatie over Robeco Holding B.V. en/of verbonden en aangesloten entiteiten en dochterondernemingen ("Robeco") en de benadering, strategieën en producten van Robeco. Dit is marketingcommunicatie die uitsluitend is bedoeld voor professionele beleggers, in de zin van beleggers die gekwalificeerd zijn als professionele klanten, die hebben verzocht behandeld te worden als professionele klanten of gerechtigd zijn dergelijke informatie te ontvangen volgens van toepassing zijnde wetgeving. Tenzij anders aangegeven zijn de gegevens en informatie afkomstig van Robeco en zijn deze naar beste weten van Robeco op het moment van publicatie accuraat en bieden ze geen enkele garantie. Elke mening die wordt gegeven, is uitsluitend die van Robeco en is geen feitelijke verklaring. De meningen kunnen veranderen en zijn op geen enkele wijze bedoeld als beleggingsadvies. Dit document is uitsluitend bedoeld om een overzicht te geven van de benadering en strategieën van Robeco. Het is geen vervanging voor een prospectus of ander juridisch document betreffende een specifiek financieel instrument. De opgenomen gegevens, informatie en meningen vormen op geen enkele manier een aanbod, uitnodiging of aanbeveling om te beleggen of te desinvesteren of een verzoek om financiële instrumenten te kopen, verkopen, houden of erop in te schrijven en dienen niet als financieel, juridisch, fiscaal of beleggingsonderzoeksadvies of als een uitnodiging en zijn niet voor andere doeleinden te gebruiken. Alle rechten op de informatie in dit document zijn en blijven voorbehouden aan Robeco. Dit document mag niet worden gekopieerd of gebruikt voor openbare doeleinden. Niets uit dit document mag worden gereproduceerd of openbaar worden gemaakt in welke vorm of op welke wijze dan ook, zonder Robeco's voorafgaande schriftelijke toestemming. Robeco Institutional Asset Management B.V. heeft een vergunning van de Autoriteit Financiële Markten te Amsterdam als beheerder van ICBE's en AIF's.

Bij delen van het marketingmateriaal kan gebruik worden gemaakt van AI-tools om de creatie en beoordeling van marketingmateriaal te ondersteunen. Deze tools zijn ontworpen voor meer consistentie en efficiëntie. Alle uitkomsten worden beoordeeld door menselijke beoordelaars.

© Q2/2026 Robeco

ROBECO

The Investment Engineers

1120_CP_0007-0726_NL